

tive konsekvenser enten ved brug af testpanelet, fokuspaneler eller ekspertvurderinger.

Erhvervsministeriet har udarbejdet en manual om administrative konsekvensvurderinger. Manualen fastlægger, hvilke lovforslag og udkast til bekendtgørelser der skal vurderes for administrative konsekvenser for erhvervslivet, og hvilken metode der er velegnet at bruge i de konkrete tilfælde. Manualen er blevet udleveret til samtlige ministerier med erhvervsrelevant lovgivning. I løbet af foråret har Erhvervsministeriet desuden afholdt kurser i alle relevante ministerier om vurderinger af administrative konsekvenser for erhvervslivet.

I Børsens artikel »Regeringen blæser på erhvervslivet« den 18. maj 2000 bliver der nævnt fire eksempler på lovforslag, som ikke er vurderet for administrative konsekvenser i test- eller fokuspanel.

Det første eksempel er lovforslag L 36 om øgede krav til mærkning og skiltning. Lovforslaget er ikke vurderet i et panel, fordi der er tale om en rammelov. De administrative pligter er ikke fastlagt i lovforslaget, og derfor er det ikke muligt for virksomhederne at vurdere, hvor omfattende de er. Den efterfølgende bekendtgørelse, der fastlægger de administrative pligter, er derimod vurderet af et fokuspanel.

Det andet eksempel er lovforslag L 23 om godtgørelse vedrørende erhvervsvirksomheders udgifter til administration af skatter og afgifter. Her er der tale om en lov, der bliver ophævet. Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for virksomhederne og er derfor ikke vurderet i et panel.

Det tredje eksempel er lovforslag L 88 om ændrede regler for skattefri rejsegodtgørelse. Der er også her tale om en rammelov, hvor de efterfølgende bekendtgørelser vil blive vurderet for administrative konsekvenser.

Det sidste eksempel er lovforslag L 51 om ændringer af statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgifter i virksomheder med stort energiforbrug. Lovforslaget er ikke vurderet i et panel, idet der er tale om en frivillig ordning, og altså ikke nye pligter for virksomhederne.

Det fremgår af Erhvervsministeriets manual, at frivillige ordninger og tilskudsordninger ikke skal vurderes af test- eller fokuspaneler. Det overvejes i øjeblikket, om undtagelsesbestemmelsen skal fjernes, så frivillige ordninger og tilskudsordninger fremover kan vurderes af panelerne. I den diskussion er det vigtigt at tage hensyn til, at panelerne ikke bliver overbebyrdet

med lovforslag, så virksomhederne i panelerne føler arbejdet som en ny administrativ byrde.

Der er altså en forklaring på, hvorfor nogle lovforslag bliver vurderet af virksomheder i paneler, og nogle lovforslag bliver vurderet ved hjælp af ekspertvurderinger. I mange tilfælde kontakter de enkelte ministerier Erhvervsministeriet for at drøfte valg af vurderingsmetode. Jeg er derfor overbevist om, at alle lovforslag indeholder en vurdering af de administrative konsekvenser ved hjælp af en af de tre metoder. Derfor mener jeg også, at folketingsbeslutningen fra den 6. maj 2000 bliver efterlevet af ministerierne.

Regeringen udarbejder hvert år en rapport til Folketinget, der indeholder en samlet liste over alle lovforslag og bekendtgørelser, der har administrative konsekvenser for erhvervslivet. Rapporten »Erhvervslivet og reguleringen 1999/00« bliver offentliggjort primo november 2000.

Spm. nr. S 2681

Til sundhedsministeren (12/5 2000) af:
Rikke Hvilshøj (V):

»Vil ministeren i fortsættelse af svar på spørgsmål nr. S 2385 uddybe samt fremføre argumenter for, hvorfor det er rimeligt, at man blot ved at lægge et udbudspligtigt område ind under et ikke-udbudspligtigt område, der overstiger førstnævnte i værdi kan undgå at sende det udbudspligtige område i udbud?«

Svar (24/ 5 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Som anført bygger min besvarelse af spørgsmål S 2385 på regelsættet i EU's udbudsdirektiv. Det fremgår heraf, at der i direktivet sondres mellem to typer offentlige tjenesteydelser, der henholdsvis er og ikke er omfattet af udbudspligt. For aftaler, hvori indgår en kombination af ydelser fra de to kategorier, gælder, at hvis værdien af de ydelser, som ikke er omfattet af udbudspligt, overstiger værdien af de ydelser, som er udbudspligtige, er der samlet ikke pligt til at udbyde den pågældende aftale.

Det er næppe min opgave som sundhedsminister at kommentere konkrete regler i EU's ud-